

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всѣка недѣля сутринта.

Цѣната на вѣстника е за въ България:

За година 8 лева
„ шестъ мѣсеца 4 „

За въ странство:

За година 10 лева
„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Всичко, що се отнася до вѣстника, изпраща въ Администрацията, която се намира въ Хотелъ „България“.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ последнитѣ страници, а първа — по 5 ст. За обявления на „Съединитѣлнѣ Пристави“ по 3 ст. за двѣ страници. Стойността за всѣко обявление се внася въ администрацията срещу расписка.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се изпращатъ въ администрацията.

Княза и Народа.

(Нахвърлени мисли).

Синъ на една страна, огрѣвана отъ жежкото южно слънце, българина въ всички тѣ си работи не стои по горѣ отъ другитѣ народи, които бързатъ да колятъ кучето, безъ да му мислятъ много. Но все пакъ не може точно да се каже, да ли темперамента или кжсната култура и невежеството сж причината у насъ на оная делитантностъ, съ която ний извършваме всички държавни актове и съпровождаме цѣлий си общественъ животъ. Фактъ е обаче, че въ обществената си дѣятелностъ българина, билъ той управляемъ или управляющъ, напада-тель или отбранителъ, я кара всѣкога на лакти, безъ да се интересува, да ли неговата дѣятелностъ не може да бжде освѣтена отъ историята и науката, дали разумъ не е създа-далъ срѣдства, които намаляватъ болкитѣ, отстраняватъ сътрясенията и вкарватъ държавния животъ вмѣсто въ диригиръ на революцията, въ ония на мирната, прогресивна еволюция. Така въ последно врѣме отношенията между князь и народъ сж достигнали твърдрѣ далече, когато ако тия отношения биха били правилно разбрани, освѣтени, както казахме по горѣ, отъ науката и историята, то не бихме достигнали до едно дередже, гдѣто захваща да мереше на барутъ и кръвъ, гдѣто враждебността злобно се озжбва и сабата и куршума се поставятъ въ вѣзнитѣ. Това е една тема, заслужаваща внимание особено сега, когато ний стоимъ въ прѣдвечерието на важни държавни актове.

Княза и народа — това сж двѣтѣ воющи страни, които има да дѣлятъ терайна. Княза претендира властта му да е твърдрѣ малка, а народа протестира, че сж се вмъкнали твърдрѣ далече въ неговитѣ права. Ще каже, отношението на правата на двѣтѣ страни е спорно, та за това е прѣдизвикана и боевата готовностъ помежду имъ. Но когато има двѣ една срѣщу друга стоящи страни, отъ които всѣка заявява или може да заявява претенции къмъ другата, то естествено, отдѣлнитѣ права на всѣка отъ тия страни трѣбва да се намиратъ въ взаимна зависимость. Защото немислимо е това отношение, базирано върху неограничената воля и прѣдоставено въ изключителното усмотрение на едната страна. Тогава или нѣма князь или ако има, то той не е вече конституционенъ господаръ, а неограниченъ монархъ, т. е. има аномалия въ даденото отношение между двѣтѣ страни.

Обикновенно князетѣ не могатъ да се освободятъ даже въ днешно врѣме отъ оная мисълъ на нѣкакво си неограничено право върху народитѣ, което или нѣкакво си божество, или нѣкакво си естество имъ е дало и което тѣхнитѣ предшественници сж втѣлпявали съ вѣкове въ главитѣ на массата. Тая пропаганда съ особена ревностъ е водѣна и поддържана отъ църквата, която е имала и има интересъ да бжде всѣкога съдружникъ на князетѣ въ тѣхния неограниченъ деспотизмъ, защото иначе съетния блѣсъкъ и благоденствието на служителитѣ божи би се заплашвали отъ народното свѣстияние. Това е едно заблуждение на маситѣ, въ което се вкарватъ отъ интересующитѣ се и което и днешно врѣме указва извѣстно влияние върху нѣкои безправни народи. Но то си остава всѣкога заблуждение и е безъ значение за научния трактатъ.

Спорѣдъ държавното право два най важни моменти при една държава сж: *държавната цѣль и юридическото основание на държавата*. Тия два момента нѣматъ нищо общо съ въпроса, кой и какъ е държателъ на висшата държавна властъ: дали едно лице или самъ съставляющій държавата народъ.

Обаче *юридическото основание*, което има нѣколко свои теории, често пжти е експлоатирано отъ притенциитѣ на князетѣ на неограниченостъ върху народитѣ и за него е съставена между другитѣ и теорията на *божественното създаване на държавата* (теократия), за да може по този начинъ да се дойде до дѣлението на властта между „*двата меча*“, а още по лесно да се породи распрата за прѣвѣсходството на единъ мечъ надъ другия. Науката, като е сривала една подиръ друга: *теократическата теория*, теорията на *ирподоляването*, *патримониалната теория*, *патриархалния принципъ* и *договорната теория* (Contrat Social), спрѣла се е най послѣ върху една послѣдняя теория, създадена отъ Хегеля, върху оная на *разумната необходимостъ*. Спорѣдъ тая теория юридическото основание на държавата е поривътъ у човѣка къмъ общежитие, който е вроденъ въ него и особено го отличава отъ другитѣ животни. „Човѣкъ е общожитно животно“, бѣ казалъ единъ ученъ. Така щото послѣдната дума на науката гласи, че не нѣкакво си божество, а вродения поривъ е истинската причина за създаване на държавата.

Колкото се отнася до дѣлението на държавитѣ, което още Аристотель е далъ, на: *демократия, аристократия и монархия*, то това е единъ външенъ държавенъ актъ, който абсолютно нищо нѣма общо съ пораждането на нѣкакво си право за князетѣ да бжджтъ неограничени господари надъ народитѣ. Друго е *даденото вече* въ единъ моментъ, а друго е *основанието за това дадено*. Тия двѣ понятия се отнасятъ едно къмъ друго, както настоящето къмъ минжлото. И тоя фактъ не иде въ помощъ на притенциознитѣ князе.

Освѣнъ теократическата теория никждѣ другагдѣ — нито въ историята, нито въ философията, нито пъкъ въ конкретното държавно право, не намираме основания за неограниченото право на князетѣ надъ народитѣ. Библейскитѣ заповѣди за покорностъ къмъ царетѣ и мждруванието, че „тѣ биле дадени отъ Бога“ изгубватъ всѣко значение прѣдъ трезвия и свободенъ умъ, който не се задоволява само съ патоси, а иска доказателства и положителностъ. Прочее общото заключение е, че божественното или естествено право на князетѣ на неограниченостъ е една остарѣла глупостъ, срѣщу която не може се доби и една ока круши.

Но кое дава право тогава на конституционитѣ князе да заявяватъ такава притенция на неограниченостъ?

„Държавата е едно съединение на единъ заселенъ върху опрѣдѣлена областъ народъ въ една органическа общностъ, подъ една началственна най висока властъ“. Това е опрѣдѣлението на понятието *държава*. Подъ думитѣ „най висока началственна властъ“ не трѣбва да се разбира една физическа личностъ, била тя олицетворена въ единъ или мнозина, защото и самата дума *властъ* не указва на личностъ, но на едно право, на една сила. Защото, ако това не бѣше така, то щѣхме да имаме тогава дефиницията на понятието държава, гласяща: „държавата е едно съединение подъ една най висока напимѣръ, монархическа началственна властъ“, което грубо би противорѣчило на

дѣйствителността, като обстоятелство, допускающе само една държавна форма. А това би било абсурдъ. Отъ друга страна, безъ да противорѣчимъ на истината, ний можемъ да допустнемъ моменти въ сжществуването на държавата, когато най високата началственна властъ да не е съединена въ нѣкого и да не се упражнява отъ никого, а да сжществува сама по себѣ си. Прѣдставете си врѣмето послѣ едно детронирование, до когато на мѣстото на сваления не се е загнизила друга една физическа или юридическа личностъ. Значи ли това, че държавата е прѣстанала да сжществува като такава? Прѣдставетѣ си така сжщо образуването нова форма на една държава, каквато бѣ нашата при заемане прѣстола отъ нѣрвия български князь или при дожажданието на нинѣ царствующия. Едно историческо събитие дава възможностъ на единъ князь да насити жадността си за царствующа слава и джебоветѣ си съ господствующе злато, безъ да е сънвалъ той нѣкога, че ще люлѣ единъ день крака на държавенъ тронъ. Значи ли това, че до него не е имало най висока началственна властъ въ въпросната страна? Прочее, най високата началствеина властъ не води съ себѣ си непрѣменно личността (една личностъ — да!), която ще я упражнява, а сжществува сама по себѣ си заедно съ държавата. Личността се облича съ тая властъ въ силата на единъ държавенъ актъ, въ когото играе роль волята на двама контрагенти, — има едно съглашение, слѣдователно **сключва се единъ договоръ**.

Ний не говоримъ тукъ за случаитѣ, гдѣто народната воля е узурпирана и изнасилена; тѣ сж единъ аномалитетъ. Така сжщо молимъ да не се разбира подъ „най висока началственна властъ“ неограниченъ чорбаджилъкъ. Тоя послѣдния е така сжщо единъ аномалитетъ.

И съ това ний дохождаме сега до най важния пунктъ: *договорнитѣ отношения на царствование между българския князь и българския народъ*.

При избиранието на българския князь и приемане княжеското мѣсто отъ него състояло се е слѣдующето съглашение:

1) Ний тя избираме за князь, обаче съ условие да царуващъ съгласно постановленията на по рано създадената конституция, иначе подпадащъ подъ отговорностъ;

2) Съгласявамъ се на това условие и ще царувамъ съгласно основния законъ, като се кълня въ княжеската си честь, че свято и ненарушимо ще пазя тоя законъ. Аминъ.

Значи ний имаме единъ държавенъ договоръ, малко нѣщо особенъ. Тоя договоръ макаръ и въ нѣкой отношения различенъ отъ обикновеннитѣ граждански договори, обаче при тълкуванието му не можемъ да не слѣдваме сжщия пжтъ, както при ония. Най сжщественната разлика състои въ обстоятелството, че при нарушение на граждан. договори сждилищата и тѣхнитѣ испытнителни органи сж компетентнитѣ мѣста, които възвръщатъ нарушителя въ правия пжтъ, а при тоя държавенъ договоръ не сжществува нѣкакъвъ си изрично установенъ институтъ, който би училъ на умъ и разумъ. Но това още не ще каже, че княжескитѣ нарушения и посегателства не трѣбва да намиратъ съпротивление нѣкъдѣ. Не би ли билъ тогава договора между княза и народа безмисленъ и глупавъ? Народа-ето сждията, ето скалата, о която трѣбва да се разбиватъ лошитѣ замисли и опититѣ за тѣхното реализиране. А че на народа се пада правото при неодържане на едно дадено и потвър-

дено съ кльтва задължение, да покани, а ако е потрібно, и да застави княза да го почита и изпълни, струва ни се това истича отъ самата природа на сключения съ него договоръ. И всички ония сръдства, съ които бихъ се постарали да суспендираме или парализираме това право, ще бждатъ незаконни, макаръ и да имъ е дадена формата на законъ, защото тѣ сж въ прѣко противорѣчие съ основния законъ, съ фундаменталния камъкъ на държавното здание. Могатъ ли прѣкаленитѣ княжески защитници да ни кажатъ, кой теркъ държавна форма е онова царство, гдѣто основний законъ стои въ противорѣчие съ истикающитѣ отъ него специални закони? — Анархията, отговаряме ний и то тѣзи анархия, която непрѣменно, и безусловно води къмъ революция. Драга ли имъ е тая послѣдняя?

Отъ природата на въпросния държавенъ договоръ истича и единъ абсолютизмъ, който дава неотемливо право на народа непрѣменно да иска въстановяване на нарушеното задължение отъ страна на княза. Но нека признаемъ, че въ това отношение българский народъ е една баба, за която чачовника скоро ще удари 12. Личността на княза, охранена съ наказателний законъ и съ онзи за печата, е станала плашилище за българина, който дълго има да си остане робъ. Княза като таквъ, а не като принцъ Фердинандъ Кобурготски, не като челоуѣкъ трѣбва да се бичува — разбира се въ кржгътъ на приличията и вѣжливостта. Фразата, че личността на княза е неприкосновена, има съвсѣмъ друго значение, а не стрѣмленieto да го направи недосегаемъ по какъвто и да е начинъ даже и за прѣстѣпленията, които би извършилъ сръдъ българската държава! И като се вгледъ човѣкъ въ плашливостта на българина, непрѣменно ще трѣбва да допустне, че неразбиранieto на своитѣ права е причината на неговото сега лоше положение. Рѣдъ по рѣдъ се кастрира най сжщественни постановления на конституцията, а българский народъ прѣдъ камшика на единъ Отамболовъ се сви като охлювъ въ черупката си и допустна сума свѣтотатства. Като че ли гражданската доблѣсть не е историческо наслѣдство, а едно съвсемъ отвлечено понятие!

Да ви отговоримъ ли сега, коя е причината на притенциитѣ на конституционнитѣ князе за неограниченостъ? — *Трусостта и лажеството на народитѣ*. Хубаво запомнете това!

Казаното до тукъ, струва ни се, е достатъчно, за да се разбере, че посѣганието върху правата на народа, било като се стѣсняватъ тѣ, отниматъ или било като се съвършено узурпиратъ, не почива нито върху нѣкакво си божественно или естествено право, нито върху исторически данни, нито върху нѣкакво държавно право, нито върху разума, нито пъкъ най послѣ върху нѣкои особенни обстоятелства, а напротивъ е едно нарушение на единъ актъ, който като распятието Христово трѣбва да стои на масата на всѣки българинъ. Не трѣбва никогда да се забравя, че княза се е кльлъ, че народа има права, че той има конституция и че народа е истинския господар на държавата. Не кжса память, а бдителностъ, строга, неумолима — ето спасението!

Необходимо условие за охранение на народнитѣ права е и разбиранieto на тия послѣднитѣ. Трѣбва обаче да се признае, че това разбиране е толкова микроскопично, щото може да се приеме като единствена причина на лошитѣ отношения на княза и народа. Най голѣмата частъ отъ вината за това невѣжество лѣжи върху партизанствующата интелегенция, която като че ли има интересъ да държи масата въ заблудение. Политическо възпитание — това у насъ е една хубава фраза, която бръщолевимъ, когато сме въ тържественно настроение, но никой отъ насъ не се е заелъ до сега да създаде понѣ отчасти това политическо възпитание. Властолюбieto, алчността за пари и пр е правило до сега отъ нашитѣ държавни мъже всичко, но не само и истин-

ски държавни мъже. Другитѣ партизанствующи не стоятъ по долъ отъ своитѣ шефове. А народното свѣстяване е най първото и рационално сръдство за прѣграждане всѣ какви княжеско алетити. Гдѣто има съзнание на правата, тамъ има и стрѣмление за тѣхното запазване, което (стрѣмление) вслѣдствие участието въ регулиранieto на държавнитѣ работи се изострюва въ гражданска доблѣсть. Въспитайте политически маситѣ и бждете увѣрени, че княжескитѣ притенции ще си оставатъ всѣкога празни мечти. Тогава, на работа! Има още време. . . .

ИЗБОРИТѢ ЗА УЧИЛИЩНИ НАСТОЯТЕЛИ.

Не единъ пътъ сме казвали и днесъ по силата на дългата сме принудени да повторимъ още единъ пътъ, че изборитѣ изгубихъ онова значение, което имахъ до днесъ. Причината на това сж крайнитѣ репресалии мѣрки, които властта взема по станжлитѣ избори, за да изнасили народната воля. Едно привителство, като днешнето, което не излиза отъ народа и не се ползува съ неговото довѣрие, за да прѣкрие своята слабостъ друго не можеше и да направи. Това се повтори не двоидъ, а нѣколко пъти. Крайнитѣ мѣрки, побойтѣ, даже и убийствата, които властта извърши на 25 Априлий, 9 Май, а и на 1-й Августъ, за да спечели изборитѣ и настани своитѣ гладници, заставихъ гражданетѣ да гледатъ на изборитѣ и избирателното право, върху което се гради цѣлото управление въ страната ни, като на сръдство, чрѣзъ което властта по лѣсно примамва своитѣ душмани (Радославовски) за да ги бие, трепе и убива безнаказанно. А при такива крайни мѣрки, всѣки се опасява да се яви на изборното мѣсто и само споменътъ, че ще има избори го плаши. Това сж печални резултати, но дѣйствителни.

Спорѣдъ закона за градскитѣ общини, тая година прѣзъ м. Августъ трѣбваше да станжтъ избори за градско общински свѣти и за училищни настоятели. Макаръ прѣзъ Май и да станжхъ избори за градско общински свѣти, обаче тѣхний периодъ истечеа сега. Радославовъ и въ тоя случай, ослоненъ на народното довѣрие (?), което никога не е ималъ и отъ сега нататкъ никога нѣма да има, направи едно измѣнение въ закона за градскитѣ общини, съ което живота на врѣменно избранитѣ градски общини се продължи отъ три мѣсеци на три години и три мѣсеци, по който случай гражданетѣ въ цѣла България бѣхъ измамани най горчиво, защото на много мѣста опозицията не взема участие въ тия избори съ надежда, че слѣдъ три мѣсеци ще станжтъ нови. При произвежданieto на тия избори, нигдѣ не се избирахъ училищни настоятели, защото министра на народното просвѣщение още не бѣше се разочаровалъ отъ училищнитѣ настоятели. Обаче въ края на м. Юний и училищнитѣ настоятелства, подобно на градскитѣ и селско общински свѣти, постояннитѣ комисии, бѣхъ растурияни, защото туряли въ опвстностъ учебното дѣло и тѣхната длъжностъ се възложи на кметствата. Съ това се извърши пълния прѣвратъ: не останахъ държавни чиновници отъ бившия режимъ на служба, растурахъ се всѣкитѣ изборни учреждения, заедно съ училищнитѣ настоятелства.

Слѣдъ като кметствата, които сж отъ нашитѣ, изпълнихъ съ достоинство очакванията и надеждитѣ на министра на Народното Просвѣщение, и отнехъ длъжността на десетки учители отъ всѣки градъ, назначи се день за избирание на училищни настоятели.

Ако е имало подигравка съ законитѣ, която да е биеда силно въ очитѣ на гражданитѣ, тя е била още нищо въ сравнение съ играта, която се употреби за избирание на училищ. настоятелства.

Никакво обявления за произвежданieto на тоя изборъ нѣмаше. На 7 вечеръта въ 7 1/2 часътъ въ центра на града градскитѣ глашатай на двѣ-патри събщи, че ще има изборъ, а кога е съобщилъ това и въ другитѣ части на града ние не знаемъ. По 9 часътъ вечеръта е било занесено и съобщението на членовѣтъ на бюрото. И на сутринъта, на 8 Августъ, гражданетѣ като минавахъ по край секциитѣ, съ очудване гледахъ на шайкитѣ, агентитѣ, пожарникаритѣ, турцитѣ и

циганитѣ, които кръстосвахъ около зданието, безъ да знажтъ, даже, че има изборъ за училищни настоятели.

И ние не знаемъ по кой избирателенъ законъ се произведе тоя изборъ, защото не сме нито отъ силнитѣ на деня, нито пъкъ приближени до тѣхъ, обаче ще си исповѣдаме грѣхътъ, че и днесъ ние не знаемъ за сжществуванieto на новия избирателенъ законъ за избиранието само на училищни настоятели. А таквъ трѣбва да има, защото по него се произведохъ на 8 т. м. изборитѣ. Прѣдсѣдателитѣ на бюрата бѣхъ сжди, членовѣтъ избрани измежду гражданетѣ избиратели, съгласно прѣдписанието на чл отъ избирателний законъ, а карти не раздавани. Испълни се турската пословица: „ярасж шишане, ярасж гаваль“. Бюрата констатирали съгласно прѣдписанието на новия избирателния законъ, а гласоподаванieto, безъ карти, по стария избирателенъ законъ. И това било изборъ! Ние още не можемъ да си обяснимъ, защо се избиратъ училищни настоятели, когато тѣхния гласъ никога не се е слушалъ. Тая година напримѣръ, за да се уволнжтъ всѣки ония учители, които по една или друга причина не съчувствуватъ на днешнитѣ ни натрапеници министри и тѣхнитѣ логои изъ провинцията, се растурихъ училищнитѣ настоятелства. Съ десетки учители останахъ на улицитѣ, безъ да знажтъ защо, на мѣстата имъ се настанихъ тия, които имахъ протекциитѣ на силнитѣ на деня и слѣдъ това се произведохъ новитѣ избори за училищни настоятели. „Слѣдъ дждъ качулка“, казва поговорката. По умѣстно нейно приложение едва ли би имало. Ама за идущата година тѣхний гласъ щялъ да бжде рѣшающия, ще ни кажатъ нѣкои. Та какво ли не може да стане до идущата година, ще кажемъ ние! Тежко и горко на онеправданитѣ, ако чакатъ до идущата година, за да се даде край на справѣдливитѣ имъ обтжжвания, на които училищния свѣтъ е турилъ вече край, като е узаконилъ рѣшенаята на общинскитѣ управления.

Най послѣ изборитѣ за училищни настоятели и безъ знанието и участието на гражданетѣ се произведохъ. На двѣтѣ секций сж гласували отъ 3900 избиратели 92 само, безъ разлика на нация. Ние не можемъ да си обяснимъ участието на инороднитѣ елементи при тоя изборъ, когато всѣка нация — турци, евреи, цигани си избиратъ отдѣлно училищни настоятели. Види се, че за въ бждше, при днешния либераленъ режимъ, училищнитѣ настоятели при българскитѣ училища ще изпълняватъ тая длъжностъ и спрямо училищата на турцитѣ, циганитѣ и евреитѣ. Какво по голѣмо либералство отъ това.

И министерството на народното просвѣщение бързо-бързо ще утвърди избранитѣ училищни настоятели, за избиранието на които сж приложени въ сила два избирателни закона: стария и новия.

Съ тоя изборъ при върволицата отъ безакония се притури още едно ново безаконие, числото на които се увеличи до толкова, щото подъ натискътъ си бихъ смазали своеволнитѣ ретрогради министри, ако българский народъ не бѣ толкова търпеливъ. И числото на тия безакония, при отежтствието на енергическо съпротивление, ще се увеличава до тогава, до гдѣто всѣко търпѣние се исчерпе.

Софийскитѣ гости въ Плѣвентъ.

Съобщението, че на 6 Августъ ще има увеселителенъ тренъ отъ София до Плѣвентъ, като мѣлния се разнесе изъ цѣлия градъ. Мало и голѣмо, старо и младо, съ нетърпѣние очакваше деня, за да отиде и посрѣщне гоститѣ, които историческото минжло на града прѣвличаше.

Най послѣ и тоя день, 6-й Августъ, дойде. Гражданетѣ и гражданитѣ още отъ единадесетъ часа прѣди обѣдъ почнахъ да се стичатъ на гарата. Тукъ нѣмаше нищо принудително. Отъ една страна любопитството, а отъ друга идванието на толкова много посѣтителни не трѣбваше да се остави незабѣлзано, трѣбваше да се привѣтствуватъ гоститѣ. Въ 1 часътъ послѣ обѣдъ всѣкитѣ мѣста около гарата бѣхъ просто прѣпълнени съ народъ. Пѣстротата въ облѣклата и стечанието на толкова свѣтъ на това мѣсто даваше особѣнъ величественъ видъ на сръщата. Въ 1 часътъ и 40 минути чу се първий сигналъ за прѣ-

ближаване на трена. Мѣстото прѣдъ станция-та се изпълни съ любопитни да чужтъ вѣстор-женитѣ привѣтъ на г-на кмета къмъ гоститѣ. Слѣдъ минута тѣ се показа. Двѣтѣ пхтияци, като вулкани, маша се прѣмъкъкъ прѣдъ очи-тѣ на зрителитѣ и сѣнахъ напредъ, като от-ведохъ сѣ себѣ си ок. 15 вагони съ гости. Нѣ-колко „ура“ отъ посрѣщатѣ и отъ гоститѣ на-рушихъ общото мълчание. Влакътъ спрѣ и отъ всичкитѣ вагони гоститѣ из-скачихъ. Градската му-зика, която засвири още при приближаването на трена, продължаваше да свирѣ още, обаче отъ настанжлата врява при слизание на гоститѣ ни-що не се чуваше. Г-нѣ кметътъ и управителя за-бравихъ да кажатъ своитѣ рѣчи, които запази-хъ за втори пхтъ. Програмата зарѣчатѣ, че на шес-тието се оказахъ неприложими за случая. Гоститѣ се прѣснхъ да си търсѣтъ фотони за въ града. Настанж баркотия Квартирната комис-сия, въ която освѣтъ градскитѣ агенти, вѣзхъ и шайкаджитѣ, се изгуби въ многото свѣтъ ни-кой не знаеше, какво прави. Коннитѣ агенти и стражари се оказахъ безсилни да спрѣтъ мно-жеството и подъ звуковетѣ на музиката да настра-вѣтъ едно шествие до градината. Велосепедистѣ-тѣ събрани наедно трѣгнахъ въ редъ за града слѣдъ музиката. Градскитѣ свѣтъ се увѣри, че не е сжщето нѣщо да командуващъ стотина шай-каджии и да се распорѣждащъ сѣ едно петъ хи-лядно множество. Гоститѣ и гражданетѣ влѣзохъ въ града и се распрѣснхъ. Едва десетата частъ отъ всичкото множество достигнъ до градскитѣ па-мятникъ. Почнъ се настаняването на гоститѣ по къщи. Трѣбва да признаемъ, че кметството не бѣ направило почти нищо. Отъ 4 часѣтъ до срѣдъ ноцъ гоститѣ не бѣхъ настанени. Макаръ „Н. Отзивъ“, който дойде въ Плѣвенъ, (Н. Отзивъ въ Плѣвенъ) и да хвали кметството, обаче и негова стопанинъ П. Петровъ е спалъ на една маса въ кафенето на хотелъ Москва, а наредъ до него и нѣколко семейства. Сжщето е било и по другитѣ хотели. Повече отъ сто семейства на сутринъта едва си намѣрихъ сами помѣщения. Та и какво друго мвжеше да се очаква отъ едни шайкаджии, които знахъ само да бижтъ, но не и да изпъл-няватъ други распорѣждания.

Още сжщия денъ велосепидистѣтѣ направи-хъ едно надприпускане сѣ велосепиди по шос-сето между града и гарата. Появившата се буря попрѣчи, та публиката се развѣрихъ въ града. По сжщата причина биде отложенъ и концерта, кой-то щѣше да се даде сжщата вечеръ, за 7 с. м. На 7-й сутринъта по голѣмата частъ отъ гоститѣ заминахъ сѣ трена за Сомовитѣ, а една малка частъ обходи памятникѣтъ около града и Грива-шкия параклисъ. До обѣдъ нищо особено не се случи. Слѣдъ обѣдъ се даде банкетъ въ гради-ната на Винарската изба на погърватѣ гости. А шайкинтѣ се прѣснахъ по крайщата на града, за да пазятъ околноститѣ му, да не нахлужтъ хуни-тѣ. Отъ 3 часѣтъ до 7 послѣ обѣдъ сж били би-ти отъ шайкинтѣ петъ души отъ гоститѣ. Едина отъ бититѣ е служащъ въ санитарната дирекция. Тоя побой е станалъ близо до държавната болница. Двамата другари на бития, загдѣто сж се застѣ-пили за другаря си, сжщо сж отнесли по нѣколко удара. Началникъ на тая шайка е билъ Гено Тодоровъ. Другъ единъ отъ едно Софийско село на име Владо Стояновъ е смазанъ отъ бой при хотелъ Македония, и нѣкой си македонецъ Фо-шевъ е битъ при хотелъ Крушовене. Съ тия са-мо побои се приключи деня.

Слѣдъ смръкването въ градината на Винар-ската изба се палахъ бенгалски огнѣве и хвър-ляхъ ракети, а въ 9 часѣтъ се даде концертъ отъ хорътъ на г-на Николаева въ читалищния са-лонъ. Концерта направи особено впечатление на присѣдствущитѣ, сѣ исклучение на стамболов-ската наплачъ, която отбира отъ музика толкова, колкото свиня отъ кладенчева вода. Послѣ 9 ча-сѣтъ въ залата влѣзе извѣстния мъртъвишки ге-рой Т. Табаковъ пиянъ до дѣга. Съ първо вли-зание залѣпи главата си до единъ отъ желѣзни-тѣ стѣлпове въ залата. Слѣдъ нѣколко минути сѣ въ-викъ излѣзе отъ залата въ читалищията на дру-жеството. Г-нѣ Табаковъ исказа своето недовол-ство отъ това, че покрай нѣмскитѣ пѣсни били пѣбѣли и руски, та разваляли приятното впечат-ление, което добивалъ отъ музиката на нѣмцитѣ. На тая критика единъ отъ присѣдствущитѣ му забѣлѣзалъ, че българскитѣ и руски пѣсни се пѣхътъ за българетѣ, а нѣмскитѣ за ония, които

продадохъ България на нѣмцитѣ. Слѣдъ тая за-бѣлѣжка Табаковъ изрига цѣлъ купъ гнусотии и сѣ заканване излѣзе отъ читалищията. Не се ми-нхъ нито 5 минути и нѣколко камъне поздравихъ стѣклата по прозорцитѣ на залата. Шайкаджий-ския инстинктъ и тукъ се прояви. Обаче стра-хътъ у сплашената публика скоро исчезна и за-бавлението се продължи. На излизание шайката стоеше прѣдъ вратитѣ на зданието да причаква по вѣвка вѣроятностъ г-на Николаева, който из-лѣзе сѣ цѣлия хоръ и нѣкой граждане наедно. Уби куражътъ ѝ, и тя не се отлѣчи сѣ нѣлое похвално дѣло, за да има основание да поиска своето възнаграждение на сутринний денъ.

Още на 7 послѣ обѣдъ г-нѣ Николаевъ зая-ви на Архирейското Намѣстничество, че желае да отелужи сѣ своя хоръ панахида за панахлитѣ въ Русско-Турската война войницѣ за освобождение-то ни на градския памятникъ. Това се разгласи и чрѣзъ нашия вѣстникъ. Обаче управителя и кме-та попрѣчихъ, като опрѣдѣлихъ, щото панахида-та да стане на Гривашкия параклисъ. Това рас-порѣждане се направи на 8 Августъ сутринъта. На тая панахида присѣдствухъ само нѣкой отъ гоститѣ, които заминахъ сѣ трена, но никой отъ гражданетѣ, на които не бѣ извѣстено. Сжщо и хорътъ на г-на Николаева не взе участие, поне-же е билъ увѣдоменъ едва въ 9 1/2 часѣтъ су-тинъта а панахидата е била назначена за 10 ч. На 9 повече отъ гоститѣ се развѣрихъ безъ да чужтъ рѣчта на кмета, за която бѣ оповѣстено сѣ особенно обявление.

Всички гости ще отнесѣтъ сѣ себе си по ед-но впечатление, добро или лошо, но всички, вѣ-рваме, сж останали доволни отъ радушното по-срѣщане, щето градътъ Плѣвенъ имъ направи.

А пѣкъ бититѣ ще отнесѣтъ сѣ себе си спо-менътъ за Плѣвенскитѣ шайки, които бижтъ без-разборно, кого да срѣщнахъ. Тѣ ще запомнѣтъ по добрѣ, кога сж идвали въ Плѣвенъ сѣ увесе-лителния тренъ на расходѣ.

КАСАПСКИЯ ВЪПРОСЪ

Научихме се тѣзи дни, че въ края на мѣ-сецъ Юлий е засѣдавалъ Плѣвенскитѣ окр. хиги-енически свѣтъ и се е занималъ, между другото, и сѣ въпроса за лошото и долно мѣсо, сѣ което касапската компания тази година храни градътъ. Ний се надѣвахме, че в. „Здѣтель“, който е при-ближенъ до влиятелнитѣ и ръководящи кржгове, ще ни даде подробни свѣдения за урегулирването на многочумния касапски въпросъ, който тази го-дина особенно интересува гражданетѣ, но, за съ-жаление, на празно сме чакали.

Распитахме тукъ-тамъ и узнахме слѣдующе-то: на първо мѣсто трѣбва да се напоми само-признанието на Марко Караелювъ, водителя на касапѣтъ, и прѣдсѣдатель на Плѣвен. окр. пост. комиссия, въ свѣтъ, че въ Плѣвенъ соватска стока не се коде, а измѣта, а соватската стока се карала по другитѣ градове. Това е една пе-чалава истина, ний сме напълно съгласни съ Ка-рабелюва и благодаримъ за отговора откровеностъ. Но то е и цѣлъ скандалъ, щото въ единъ градъ, чийто окржгъ е прочутъ по дубавия едъръ доби-тъкъ, да се коли на касапницитѣ мърша за про-данъ. Плѣвенскитѣ говежди добитѣ на далечъ е извѣс-тенъ, а ний Плѣвенскитѣ граждане, да не можемъ сѣ паритѣ си да ядемъ доброкачественно говеж-до мѣсо.

Ний малко осждаме самитѣ касапи, а пове-че онѣзи, отъ които всичко зависи, дали на ка-сапницитѣ ще се продава добро или лошо говеждо мѣсо. Ний мислимъ тукъ градската община и ве-теринарния лѣкаръ. Че общината гледа прѣзъ прѣсти на касапѣтъ, всѣкому е извѣстено, но не-обяснимо е, защо поне ветеринарния лѣкаръ не е малко по строгъ сѣ тѣхъ. А че на касапницитѣ може да се продава и добро мѣсо, може да се увѣри всѣки, който е ходилъ на 6 того на ка-сапницитѣ да си купува мѣсо. Извѣстено е, че то-зи денъ пристигна увеселителния тренъ отъ Со-фия. Общината, между другото, бѣше се и распо-редила касапѣтъ да заколятъ по добри добичета, за да могжтъ гоститѣ да ѣдхъ по добро мѣсо. И дѣйствително, този денъ ний видехме на ка-сапницитѣ мѣсо, каквото тази година още не бѣх-ме виждали. Достатъчно е само, значи, една ду-

ма отъ страна на общината и ний ще можемъ вече да ядемъ по добро мѣсо, иначе ще трѣбва пакъ да чакаме да дойде още нѣкой другъ уве-селителенъ тренъ.

Въ засѣданието на хигиеническия свѣтъ всич-китѣ членове сж били съгласни и признали, че говеждото мѣсо, което се продава на тукашнитѣ касапници е отъ най долно качество и било рѣ-шено да се прѣпорѣча на ветеринарния лѣкаръ за напредъ да обърне повече внимание върху то-ва и не допуска да се колятъ пустали говеда; сж-щото да направи и общината.

Подигнатъ билъ въпроса за касапскитѣ ду-кяни и свѣтъта намѣрилъ, че тѣ не отговарятъ на хигиеничнитѣ условия и ще трѣбва да се събо-рѣжтъ. Съ събаране на тѣзи общински дукяни, които сж дадени на касапската компания подъ наемъ, пада и привилегията ѝ само тя да прода-ва мѣсо на градътъ, както това се практикува-ше отъ много години насамъ, и се въвежда сво-бодна конкуренция въ продажба на мѣсо. Свѣтъ-та рѣшилъ слѣдователно:

1). Да се съборѣжтъ касапскитѣ дукяни и да се даде срокъ на компанията да коле още единъ мѣсецъ т. е. до края на този мѣсецъ.

2). Да се задѣлжи общината да обяви на гражданетѣ, че сѣ истичание на този срокъ, всѣ-ки е свободенъ да коли и продава мѣсо, който иска и гдѣто иска, стига само да дойде и заяви това въ общината, като означи и дукяна, за да го прѣгледа назначената за тая цѣлъ комисия.

Какво е направено по този въпросъ, намъ не ни е извѣстено. Едно само знаемъ, че градътъ ще се отгърве веднѣжъ за винаги отъ компания-та, която се бѣше съставила сѣ цѣлъ да експлоа-тира единъ градъ и окржга му. Съ устрояване на компанията, конкуренция въ купуване на до-битѣтъ и продажба на мѣсо между касапѣтъ нѣ-маше. А това бѣше само въ интереса на касапѣтъ.

Както до тукъ се вижда отъ идущия мѣсецъ ще може да коле и продава мѣсо, който желае. Ний канимъ заинтересуванитѣ да се възползватъ отъ случая и заловѣтъ и тѣ да колятъ, за да покажатъ на напѣтъ ненаситни и бездушни каса-пи, че градътъ може и заслужава, да се храни сѣ по добро мѣсо, отколкото до сега.

ИМА ЛИ ШАЙКИ?

Не веднѣжъ сме казвали, че свѣрталището на шайкинтѣ е градската община и че кмета и по-мощницитѣ му сж организаторитѣ на тия шайки. Обаче, защитницитѣ имъ въ редакцията на „Здѣ-тель“, стоварвахъ вината върху оппозицията, кой-то обвинявахъ, че се домогвала да печели избо-ритѣ чрѣзъ шайки. Само единъ Т. Щирковъ има доблестъта да каже, прѣдъ Г-на П. Каравелова, че правителството имало шайки.

За да докажемъ, че общината е организира-ла шайкинтѣ ние печатаме слѣдното писмо, отъ единъ майсторъ, който за да добие служба е станалъ шайкаджия и ноцно врѣме е крѣстос-валъ улицѣтъ да бие и трѣпе гражданетѣ. Какво по цѣнно доказателство отъ това да имашъ при-знанието на единъ човѣкъ, който подмаментъ за служба, цѣли мѣсеци е крѣстосвалъ улицѣтъ, тро-шилъ прозорцитѣ на гражданетѣ, за да ги теро-ризира? Ние не говоримъ празни приказки, а факти. Ето и самото писмо оригинала на което се намѣрва у насъ. Ние печатаме писмото, безъ да правимъ нѣкакво измѣнение бело въ текста, било въ правописанието:

До Господина

Тодораке Цвѣтковъ

Тукъ.

Молѣмъ крстникъ Тодораке како стана за насъ нема ли данѣ дадете ѝ назѣ служба за-що са страхувате отъ този турѣчинъ той не вѣе иотѣомалъ но на протѣвъ вѣ напѣкостя-ваше сѣвъ иешо видоловъ даже ѝ сѣйка ето ра-боти на частѣ лица на капитанъ Мишовъ ѝ на Мазника Христо (Христо) нека получа пла-тата сѣ ѝ нека са расъ хожда сѣ иайтонъ. А нѣе като ходехме по цѣлѣ ноцѣ по улицѣте ѝ са ийзѣрахме отъ хората дето ѝ ионехъ ме ѝ бѣхъ ме А сѣй не нѣ илележъ да те нѣйкакъ дето работѣ Върѣцъ пералото вѣ ще му работа-та да видѣйте да ли не е ежѣ за матергеала

дето го съставлява ийтайте инженер да ли са работи ийменитъ безъ пещъ и друго което работилъ като затуй водатъ (водата) ви и зъбре (избре) отъ въз орадата за уверение иопитайте Биволарова да ви каже той самъ и друго не ма какво да ви ийша ийши ни можето на дързъ какъво ще ми кажешъ Азъ самъ безъ работа действително и ви са трудите А ма ние по целите нощъ ти останалъ ме призьренъ иретъ хората.

вашъ кумецъ. Петко Ивановъ

(1) Юли 1899 годѣнъ

Слѣдъ това има ли нѣкъ да успори наши-тъ твърдения, че градската община не е организирана шайкитѣ? Сега цѣлъ градъ още единъ пжтъ ще знае, кои сж инспираторитѣ на побойтѣ и убийствата, на които града ни бѣше театръ отъ седемъ мѣсеца насамъ. Ще имате ли, г-да смѣлостта да отречете факта? Ние приканваме г-на прокурора да се заинтересува по това, а в. „Пловдивъ“ да прѣпечата писмото и обвини още единъ пжтъ въ изопачаване фактитѣ опозицията и редакцията на вѣстника ни.

МѢСТНИ НОВИНИ

— Плѣвенскій Околийскі Началникъ, Петко Хесанчиевъ, който така често обича да се клѣне въ най святото си и да не одържа оно-ва, за което се е клѣлъ, е ходилъ прѣди изборитѣ за окръжни свѣти, като просѣкъ отъ село на село да измолва довѣрието на селенитѣ въ ублажаемото отъ него монстрѣзно правителство. По тоя случай той си е служилъ и съ агитация, която, като характеризира самия него, доста добръ показва и колко безбройни сж низкитѣ и кални срѣдства на нинѣвластующитѣ. Така, той е поднасялъ на селянитѣ да подписватъ благодарственни заявления до „почитаемото“ правителство отъ „огромната“ либерална партия, въ които се казва, че подписавшитѣ даряватъ на вѣчни врѣмена довѣрието си на правителството, за гдѣто то се заинтересувало за лошата участъ на акционеритѣ на дружеството „Нива“. И глупаво, и подло, и смѣшно! Днешното правителство никога не се е интересуваело, нѣма и да се интересува за участъта на ограбенитѣ акционери на „Нива“, та затова низко и безнравствено е да се злоупотрѣблява съ наивността на хората и да се прави партизанско срѣдство миверията на ония, които подъ закрилата на полицията и шайкитѣ се събличахъ и оголваха.—Факта е поучителенъ и въ друго отношение. „Великата“ (Сіс, Д-ръ Черневъ!) либерална партия се сѣща толкова многобройна и силна, че прибѣгва чрѣзъ своитѣ околийски началници до най мискинскитѣ срѣдства, за да изплашва избирателатѣ.

При тия приятелски расположения мѣжду Стамболисти и радослависти чудно ще бжде, ако окръжния управителъ, по подражание на градския кметъ, Ив. Юрдановъ, не изобличи съ обявление околийския началникъ въ дебела лъжа. Иначе опозицията ще има право да плюе публично въ лицето на Ив. Юрданова, който и приписва безмисленното провинение въ непатриотическата агитация за изселване въ Русия, отъ страхъ да не би изселването дѣйствително да се прѣдприеме и многообичнитѣ либерали да останатъ безъ избиратели. Не бойте се, циганитѣ и шайкитѣ сж всекога съ васъ, та и съ помощта на калъча и за въ бждѣще (ако бждете до тогава живи и здрави) ще печелите изборитѣ! На господина околийския началникъ пожелаваме повече умъ и още повече свѣстъ, защото, ако бихме му пожелали само характеръ, като допускаме у него първитѣ двѣ, то бихме сторили една съетностъ прѣзъ факта, че червясалата грѣда никога не може да се разелени.

— Управителния свѣтъ на дружество „Нива“, съ което прѣди изборитѣ за окр. свѣтъ злоупотрѣблявахъ и стамболисти и радослависти, поискалъ самъ въ прѣдвечерието на сжщитѣ избори да направи една шашарма. За тая цѣль дирекцията (?) на дружеството отпечатва извѣстие съ дата 28-ий Юли 99 год., съ което съобщава, „че съгласно изявеното желание на мнозина отъ акционеритѣ, тѣ ще бждатъ свикани въ скоро

врѣме, съ особенна покана, да разгледатъ и рѣшатъ въпроса по ликвидиранieto на дружеството.“ Автора на това извѣстие, Стоянъ Д. Коларовъ, си е въобразявалъ, че се намира въ нѣкоя Патагония, населена само отъ патки, а той, хитрець,—че дипломатствува между тѣхъ по всѣхъ китѣ правила на оны партизанлъкъ, когото само великата глава на покойния Стамболовъ можеше да създаде. Жалко само, че окр. началникъ, Хесанчиевъ, го надмина тройно съ друга по дълбока хитростъ! Тия хора или сж некачествими безсрамници, или сж непоправими идиоти:—когато е извѣстно и на малкитѣ дѣца не наситимата алчностъ на Коларова и С-іе за пари, когато се знае положително, че тѣ сж рѣшени да противостоятъ, до като не ги изринатъ съ лопата, най послѣ, когато се знае отъ какви хора се състои управителния свѣтъ, вѣрва ли оповѣстителъ, да би се намзрилъ човѣкъ, който би харизалъ кредита на думитѣ му понѣ за дула тютюнъ? Мхчнообѣснима нахалностъ, наистина!

Подвѣдено отъ собственното си самоимѣние, Коларовъ е направилъ едно самопризнание съ казаното извѣстие, за което много трѣбва да му се благодари. Факта, че незадоволствието противъ управителния свѣтъ е нарастнало толкова, што е неизбежна ликвидацията на дружеството се признава отъ Коларова публично. Коя е причината за незадоволствието, е толкова всеоще извѣстно, што по голѣма хитростъ отъ тѣ, която хитрий финансистъ отъ Манюва махлъ сѣлъ си лепо на суратъ, ние не бѣхме пожелаели на най голѣмия си душманинъ. Най послѣ! можемъ сега спокойно да извикаме.

Възможно е и слѣдъ това нежелано самопризнание, благодаритѣ да останѣ при стария си вълчи апетитъ; това не е смущава. Ние даже го твърдѣхме по горѣ. За насъ е интересно, че се установява обстоятелството, какво и самитѣ управници на дружеството сж проникнали до толкова отъ съзнанието за безисходността отъ положението, що създохъ, да се съгласаватъ на една възможна ликвидация. И ако тѣ това доброволно не сторѣтъ, то тѣ ще бждѣтъ насилени. Факта, а не волята на управницитѣ насъ ни интересува. „Скача скача, че доскача.“ На добръ часъ, господинѣ Коларовъ!

— Срѣщу миналата недѣля въ мѣстния читалищенъ салонъ, хоа на Славянскѣ Беседа отъ София подъ управленieto на Г-нъ Ив. Николаевъ, даде концертъ. Салона бѣше пълненъ. Мѣжду публиката се виждахъ множество Софийски граждани, които бѣхъ дошли съ увѣселителния тренъ. Хорътъ си изпълни програмата съ подобающа вещина, която видимо всѣки чувствуваше, защото аплодиранията на вѣка пѣсенъ непреставаша. За голѣмо съжаление, една пияна морда, именуема, Тодоръ Табаковъ, който бѣше дошелъ на концерта право отъ избата, само той не остана доволенъ, защото сѣ пѣяло руски пѣсни, а не български. Ние забѣлѣвахме какъ мнозина Соф. граждани поглѣждахъ и распитвахъ за този пияница, за когото като узнахъ, че билъ още и прѣдставителъ, почудиха се. Забѣлѣжителното е че окр. управителъ и Ив. Генчевъ, постоянно ржкоплѣскахъ, когато Табаковъ, бѣше заспалъ обгланъ на единъ жѣлезенъ стълбъ. Всичката публика остана много доволна и сл разотиде твърдѣ весела. —

— Отъ 20 Августъ и Сомовитската желѣзнопътна линия се отвара за редовно съобщение съ София—Дунавъ. Пжтницитѣ за въ бждѣще ще можѣтъ безъ да се спиратъ въ Плѣвентъ да заминаватъ за София и обратното.

— Прѣзъ истеклата седмица имаме дждъ, който по всѣка вѣроятностъ ще принесе врѣди по лозята.

— На 12 т. м. въ градътъ ни пристигна Н. Високопросвѣщенство новопрогласений Русен. Митрополитъ Василий и на другия день замина.

— **Либерални избори.** На 1-й Августъ въ една отъ секциитѣ въ Турски Тръстеникъ, Никополска околия, не станжлъ избора, или по право казано, билъ развалненъ отъ прѣдседателя на секцията. Тоя изборъ вѣрвѣлъ рѣдовно до 5 часа слѣдъ обѣдъ, въ което врѣме дошелъ старшиятъ стражаръ и съобщилъ на прѣдседателя, че лица си готвятъ да строятъ котията и послѣдния веднага обявилъ избора не станжлъ. По просто казано избора билъ разваленъ, защото народняцитѣ и стамболиститѣ печелили, а листата на П. Чорбаджиевъ, стълбѣтъ на Радославова, губилъ.

На 8-й т. м. избора се повтори при голѣма свобода и редъ. За да се гарантира свободата на избора и усигори свободата на гл. подаванетоъ, освѣтъ Никополския окр. началникъ съ 25 стражаритѣ, бѣхъ командирани: Пловдивскій окр. Началникъ съ 15 стражари, Сопотскій окр. Началникъ съ 15 стражари, Бѣлгиски окр. Началникъ съ 15 стражари, а върѣхъ това и една рота войска отъ Плѣвентъ отъ 4-й полкъ. Селото е било блокирано отвѣтъ и избирателитѣ-опозиционери, не допущани да влѣтъ въ селото. Мандиковъ е билъ арестуванъ въ Мечка и около десетина по видни стамболисти и народняци арестувани въ Т. Тръстеникъ. Шайкитѣ на Чорбаджиевъ, заедно съ стражаритѣ дѣбействували и тероризирали избирателитѣ. Сѣ П. Чорбаджиевъ на конь е давалъ командата да биятъ и кого да арестуватъ. На опозицията не е било допуснжто да пристѣпи до урѣга. И всичко това е направено само и само да се прѣкара листата за окр. свѣтници на П. Чорбаджиева. Ето ви либералски избори. А за тая сж потрѣбни четирма окр. началници, сто души стражари и една рота войска. Сърбеница, Орѣховска околия, и Брѣзникъ бихъ позавидѣли на Турски Тръстеникъ. Това ще рѣче да си вѣренъ човѣкъ на Радославова, министера на Вѣтрѣшнитѣ работи.

Има тука едно курioзно нѣщо, което не е безъ интересъ за всѣчки. Въ града ни стамболиститѣ и радославиститѣ дѣйствуватъ на едно, нѣщо мѣ дойде да се даде помощъ въ Никополската околия, даде се и на двѣтѣ страни. Околийския началникъ по распорѣждане на министра на Вѣтрѣшнитѣ Работи отиде на помощъ съ 15 души стражари, на Чорбаджиева, а градската на община, като казватъ, по распорѣжданието на Плѣвенскій Окр. Управителъ испратилъ въ десетъ каруци (60) шестдесетъ души шайкаджий на помощъ на Мандикова и стамболиститѣ. Шайката е била подъ команда на Марко Карабѣлювъ, прѣдседателя на врѣмнатата П. Комисия. Пристиганиято на десетѣхъ каруци било забѣлѣзано още отъ кордона стражари околсело Т. Тръстеникъ и спрѣни. Плѣв. Окр. началникъ щомъ забѣлѣзалъ, че това сж шайкитѣ на стамболиститѣ, распорѣдилъ, та ги върнжли обратно, даже и Марка не пуснжли да влѣзе въ селото. Кой ще отрѣче, че сплотенитѣ не сж за качени съ сламки. Ние питаеме, истина ли е, че окр. управителъ е распорѣдилъ за испращаниято шайка въ помощъ на Мандикова?

— Въ Вратца на избора за градски свѣтници радославовата полиция и шайка сж показали своето юначество. Полицията и войската стрѣляли на мѣсо. Василъ Статковъ, единъ виденъ честенъ и състоятеленъ опозиционеръ е раненъ съ три коршума въ гърба и може да е прѣдалъ вече Богу духъ, сжщо и други петъ лица ранени съ по два коршума. Ето ви сопаджйски свободни избори. Имало наранявание и въ Орѣхово. Кой ще отрѣче фактъ, че княза ни не се отстрани изъ България, за да може Радославовъ съ своята полиция да избие избирателитѣ и въспари въ страната ни пълна анархия? Гдѣ е той сега, когато изъ България се лѣе кръвта на нашитѣ достойни синове? Нѣма кръвта на нѣколко такива лица като В. Статковъ трѣбва да остане незабѣлѣзана и неотмѣстена? Достойни княжески замѣстници имаме.

— **Свѣщенникъ нощенъ патраулъ.** Тричленната комисия въ с. Новачене, Никополска околия на 21 Юлий вечерта на сила заставила свещеника отъ селото си Димитръ Попповъ да обикаля съ нощния патриулъ подъ командата на циганина Мугишъ Метовъ. Другитѣ лица отъ патриула сж били Меню Махмудовъ, Али Дурчовъ и Митю Николовъ. Каква по-голѣма подигравка отъ тая може да се направи съ нашата религия, когато и свещеницитѣ се излагатъ на подобни подигравки и се заставляватъ тая длѣжностъ подъ командата на единъ циганинъ? Трѣбваше да дойде за министеръ на Вѣтрѣшнитѣ работи единъ нахалникъ и безобразникъ, като сопаджията Радославовъ за да бждемъ зрители и на такива подигравки съ служителитѣ на църквата.

— Отъ свѣденіята, които събрахме, общинското управление, което изпълнява длѣжностъ на училищно настоятелство, е уволнило слѣднитѣ 12 учители: 1) Георги Стояновъ, 2) Тодора Хинкова 3) Нановски, 4) Н. Димитровъ, 5) Мика Николова, 6) Спасъ Трифоновъ, 7) П. Брѣшлянова, **НАСТОЯЩИ БРОИ ИМА ШЕСТЪ СТРАНИЦИ.**

8) В. Дончева, 9) С. Бенчева, 10) М. Терзиева 11) Ив. Схббева, 12) Георги Домусчиев, Георги Стоянов и Н. Димитров, понеже присъствували на конгреса в Габрово, Тодора Хинкова понеже симпатизирала на социалистите, Нановски, защото не бил родом Плъвнелия, Мика Николчова, уж, по слабъ успѣхъ, а въ сжщностъ, защото единъ пътъ съ грѣшка не поздравила господарката на кмета, Спасъ Трифоновъ като недостатъчно интелегентинъ, П. Бръшлянова по лично ходатайство, когато тя още отъ началото на м. Юлий отсъствува отъ града и не е имала възможност лично да ходатайствува (мотива на полубръшлянишкия секционенъ добива приложение) Ив. Схббева като достатъчно интелегентна и способна учителка, Георги Домусчиев по устно подаване оставка. При числото на тия бѣше поставенъ и Н. Кушиновъ, уволнението на когото бѣше мотивирано съ това, че билъ говорилъ прѣдъ нѣкои лица, че като прослужи 5 години, щѣлъ да търси друга работа, нъ послѣдния протестира прѣдъ училищния съвѣтъ и биде оставенъ на мѣстото си. Какъ ви се виждатъ мотивитѣ, г-да читатели, на ли гениални? Идѣте та кажете, че кмета ни не заслужава да носи прѣкора, когото самъ си прикачи — *велзевул втори*. Ако отиването на двама учители като слушатели на конгреса на социалистите е послужило като мотивъ за уволнението имъ, защо тогава делегата на тукшнитѣ социалисти въ сжщия конгресъ М. Папазовъ не е уволненъ, ако социализма може да служи като норма за уволнението на тоя или она учител? Ако има учителка, която да е показала слабъ успѣхъ, тя е учителката Папазова. Ама М. Папазовъ е зетъ на помощникъ кмета, а жена му дъщеря на сжщия. Може ли да се развали хатѣра на помощника? И мѣрката се приспособява за другитѣ, а нашитѣ злого да ги забрави. За назначението на свършившиятъ тая година и врѣдата за учебното дѣло отъ това назначение, ще поговоримъ въ единъ отъ слѣдующитѣ броеве, както и за уволнението на 70 учители отъ окръга, безъ да е имало държани постановления въ прѣвдвения срокъ отъ правилника.

— Редакцията на мѣстния фондоедъ не прѣстава да блънува за злоупотребления въ П. Комисия и да излива своята злъч по адресъ на касиера, г-на Ю. Спасовъ. Ние знаемъ, че тия стрѣли сж насочени сръшу г-на Спасова по други причини. За успокоение развълнуванитѣ нерви на рѣшетаря и магарешката глава за послѣденъ пътъ имъ съобщаваме, че тия нередовности и злоупотребления съществуватъ, нъ на друго мѣсто, въ документитѣ, които се пазятъ, като наличностъ въ касата на комисията, и върху които личатъ подписитѣ на Т. Табаковъ, В. Биволаровъ, Нино Герговъ др. Колкото се отнася до ревизията, за която още единъ пътъ се напомнимъ, тя свърши още на 24 Юлий и макаръ че се направи внезапна ревизия и документитѣ найщателно се прировихъ единъ по единъ цѣла седмица, не се намѣрихъ никакви злоупотребления, защото такива не е имало. Лицата, които бѣхъ въ постоянната комисия не правихъ нито училища, нито изби, нито чеплици, за да се допуща и съмнѣнието за злоупотребления. Тѣ присеяхъ касата въ едно забатачено положение и едва въ година врѣме можихъ да уравнихъ бюджетъ ѝ, който на нова смѣтка се забатачи. Спасовъ нито е билъ гузенъ, нито има защо да се срами отъ нѣкого, когато прѣдъ ревизионната комисия е прѣдалъ въ пълна исправностъ всичко, както и наличността отъ 106 лева. Като нѣма какво да пишатъ, нищо и никаква работа ги прѣдѣлватъ по нѣколко пѣти. Какво да имъ правимъ, стомаха имъ слабъ, не може да смѣла лѣсно, пѣкъ се случило и такова врѣме, че нѣма какъ: на горѣ на очитѣ, на долу на брадата или нито напълно правителствени, нито опозиция. Въ Русе и другадъ стамболиститѣ опозиция на Радославова, а въ Плъвенъ съ вѣстника си тѣхнитѣ съмнѣленици плѣтѣтъ вѣнци хваление на сопаджията. Незавидно положение: нито ракъ нито риба.

— Прѣдъ нѣкой почтени граждани Т. Табаковъ, който въ опозиция и въ сѣня си блънуваше шайки, когато се научилъ, че Я. Бръшляновъ билъ битъ отъ неговитѣ шайки, казалъ: не трѣбва да биятъ Бръшлянова, а да убиятъ. Великова, Кузова, Данаилова, и Докова. Ако бѣхъ направили това, щѣхъ да имъ кажа браво. Ето какъ неусѣтно г-нъ Табаковъ е искавалъ онова, което тая въ душата си и което не можа до днесъ да осжществи. Това почтенно ли е г-нъ Табаковъ?

Не ви ли е срамъ отъ хората? Вие испобихте съ шайкитѣ си гражданитѣ и съжализавате, че не сте могли да убиете четире лица, които ви сж трѣнъ въ очитѣ. Защо стоите, пари имате, общинската каса е на распорѣжданieto ви, пѣкъ и бившето кметство ви остави повече отъ 100.000 лева готови пари, хайде на тогава двама-три убийци, на другитѣ сжщо и работата щѣ се свърши. Умразнитѣ вамъ лица не ще съществуватъ повече. Безобразници недѣл! Имате още очи да съжализавате, че този и онзи не били убити, като че жертвитѣ на вашитѣ скверни и подли души сж малко. Засрамите се поне отъ себе си, вие продажници!

— На 11 т. м. опълченското дружество празнува своя празникъ. Всички опълченци се събрахъ въ градската градина, отгдѣто съ знамето си и военната музика отидохъ въ църквата „Св. Николай“. Тукъ се отслужи панахида. Въ честъ на тоя празникъ и войницитѣ отъ мѣстния гарнизонъ бѣхъ въ църква. Слѣдъ свършване на молебена, опълченцитѣ въ сжщия редъ се върнахъ обратно въ градската градина, а частъ отъ войницитѣ въ казармата.

На връщане въ редоветѣ на опълченцитѣ бѣхъ тикнали и своитѣ морди окр. управителъ, градский кметъ и окол. началникъ. Ние не знаемъ какви сж заслугитѣ на тия твари, които съ своето присѣствие осквернявахъ това шествие и станяхъ причина, щото мнозина отъ поборницитѣ да напуснатъ редоветѣ. Тия устроители на шайкитѣ не трѣбваше да оскверняватъ съ своето присѣствие редоветѣ на опълченцитѣ и ако искахъ да обърнатъ вниманието на всички върху си, това можехъ да сторя на чело на шайкитѣ си и само веднажъ да прѣминатъ по главната улица. Тамъ е тѣхното мѣсто, нъ не и между опълченцитѣ.

— На 6-й того сутринта прѣстигнахъ отъ Свищовъ 20 души велосипедисти. Вънъ отъ града тѣ бѣхъ посрѣщнати и поздравени отъ велосипедиститѣ въ града ни. На 8-й того се върнахъ обратно за Свищовъ, испроводени вънъ отъ града отъ другаритѣ си.

— Органа на Стамболиститѣ въ Русе в. „Надѣжда“ съ най мрачни черти описва произвѣжданieto на избора за окр. съвѣтници въ гр. Русе и окръга. Съ злъчъ описва произволитѣ на полицията и шайкитѣ, които подъ командата на Мантова и градоначалника М. Мечката не сж допущали никого отъ гражданиѣ да упражни своето избирателно право. Даже и подирѣсѣдателя на Народното Сѣбрание Панайотовъ не е билъ пощаденъ. Послѣдния е билъ ударенъ съ развалено яйце въ ухото и дрѣхитѣ му напрѣскани съ жельтка на яйцето. И ние заедно съ „Надѣжда“ осжждаме това поведѣние на Радославовата полиция, и ние съ отвърщение си спомняме тия безобразия чрѣзъ, които властѣта снечели изборитѣ за окр. съвѣтници, нъ нека не се зловиди на редакторитѣ на „Надѣжда“ това, че тѣ сж били прѣслѣдвани отъ радославиститѣ по такъвъ начинъ, защото и тукашната опозиция още по злѣ бѣ прѣслѣдвана отъ стамболиститѣ въ сжщъ съ радославиститѣ. Още по добръ щѣше да бѣде, ако бѣхъ опитали на гърбоветѣ си сопитѣ на шайкитѣ и камънитѣ по главитѣ си, защото тукъ опозицията опита и коршумитѣ на стамболовската папачъ, която се влачи по коремъ, като прѣбито псеи любоудогнаци. Плачѣтъ и риданията на „Надѣжда“ ни турятъ въ недумѣние. Мѣстния органъ на стамболиститѣ кади таманъ и плѣте вѣнци на насгоящия сопаджийски режимъ, а вѣстника на русенскитѣ стамболовисти каиски плаче отъ произволитѣ на сжщия режимъ. Кой казва право, не знаемъ. Изглежда, че стамболовиститѣ сж объркали концитѣ и незнайтѣ на кой Господъ слугуватъ. А това означава, че партията на великия (?) българинъ е прѣстанала да функционира, като такава. Асж друга не може да бѣде участъта на една партия, която се отдава въ аренда на всѣки, който ѝ даде обѣщания

— „Бдитель“ съобщава, че нашия вѣстникъ ратувалъ сръшу еврейтѣ, защото единъ отъ нашитѣ сътрудници билъ осжденъ отъ единъ еврейъ по изпълнителенъ листъ за една сума. Ние приканваме редакторитѣ на тоя листъ да явѣтъ името на длѣжника, *М* на рѣшението, суммата за която е осжденъ и сждилището, въ което е осжденъ. Ако тѣ не направятъ това, запазваме си правото да ги нарѣчемъ шарлатани.

Ние пѣкъ отъ своя страна ще явимъ, че за положително се говори, какво редакторитѣ на в. „Бдитель“ сж вземали 2000 лева да защищаватъ интереситѣ на еврейтѣ.

За насъ е утѣшителното само това, че гражданитѣ, които испитахъ на плѣцитѣ си сопитѣ на шайкитѣ, устроени отъ стамболовиската папачъ виждатъ какъ тѣхнитѣ интереси се прѣслѣдватъ отъ сжщитѣ, които усърдно сж се заели да защищаватъ интереситѣ на една безчестна нация — еврейтѣ.

— При идването си въ Плъвенъ княза подари 1000 лева за бѣднитѣ въ града. До днесъ общинското управление не е отвѣстило нищо за тия пари и кому ги е дало. Ние знаемъ за положително, че отъ тия пари е плащано на шайкитѣ за всички побои, наспроти битото лице. Приканваме общинското управление да публикува имената, на които е раздало тия пари, ако то не направи това, което е по завѣрzenie, ще знаемъ, че паритѣ не сж раздадени на бѣднитѣ а на шайкитѣ.

Не ще бѣде злѣ, ако и княжеската канцелария се позанинтересува и поиска списѣка на лицата, на които общината е раздала тия хиляда лева, като публикува имената, или ни прати прѣписъ за публикуване, та да се види, колко души бѣдни сж видѣли отъ тия пари. Ние пакъ поддържаме, че паритѣ сж раздадени на шайкитѣ.

— Г-нъ Н. Николаевъ, послучай идването си въ града, пожела да отслужи съ своя хоръ панахида за падналитѣ войници въ околността на града Плъвенъ въ Русско-Турската война, за което се оповѣсти и чрѣзъ нашия вѣстникъ. Това не се харесало на цигуларчето, магарешката глава, та рѣшили да се осуети желанието на г-на Николаева, като се направи панахидата на гривишкия параклисъ, гдѣто никой отъ гражданитѣ нѣма да отиде. Кметчето ни се яви горѣщъ изпълнител на това рѣшение, съ което се отне възможността на гражданетѣ отъ града ни да чуятъ прѣкраснитѣ хорѣ на г-нъ Николаева. Низки хора сте, кални ви сж душитѣ, гузни сте, та и отъ сѣнкитѣ си се боите! Защо се оплашихте отъ една панахида, която щѣше да се отслужи при градския паметникъ за упокоение душитѣ на ония храбри русски синове, които оставихъ бащинитѣ си огнища, майки, бащи, жени, дѣца, роднини и дойдохъ та положихъ коститѣ си и проляхъ кръвта си по могилитѣ около нашия градъ, за нашето освобождение, съ което се даде възможностъ на васъ, натрапеници да се гаврите съ правата и желанието на гражданетѣ. Не ви е срамъ!

За да се маскара всячко, слѣдъ изговарянието да се направи панахида за падналитѣ влашки войници, не въ града, а при Гривица, при г-на Николаева е билъ испратенъ устроителя на увеселителния тренъ, Давидовъ, да го покани да отиде съ хорѣтъ си, обаче г-нъ Николаевъ му отказалъ. Дали панахидата при Гривица се е състояла, ние не знаемъ, нъ отслужванието на такава въ града се осуети отъ янлѣтъ русофилитѣ, които се побояхъ да не би нѣкой опозиционеръ се възползува отъ случая и съ една рѣчъ яви онова, което Руссия е направила за нашето освобождение. А това плаши стамболовската папачъ и она извѣргъ, който за почести принесе въ жертва на Стамболова и собственитѣ си братъ С. Миларовъ.

— Комисионерско — експедиторското бюро Пѣвѣ-Бѣчеваровъ е устроило увеселителенъ тренъ отъ Плъвенъ до Карлукъскитѣ манастиръ и обратно на 15 того. Ние сме увѣрени, че много Плъвенски граждани, ще се възползуватъ отъ случая да посѣтятъ тоя манастиръ, По случай храмѣтъ.

— Особено впечатление ни направи ходението на коненъ стражаръ слѣдъ г-на Давидова, устроителя на увеселителния тренъ София—Плъвенъ. Какво прѣдставляваше отъ себе си г-нъ Давидовъ, ние не знаемъ, но увѣрени сме, че той не бѣше нито правителственъ делегатъ, нито нѣкой министерски замѣстникъ. Още повече полицейския правилникъ не прѣдвѣжда да се даватъ полицейски стражари да придружаватъ частни лица изъ града, какъвто е г-нъ Давидовъ. Всичко показва, че днешниятъ ни управници и тѣхнитѣ копои не знайтъ, какво правятъ.

— На 8-й того въ 5 1/2 часѣтъ Данаилъ Ц. Драичевъ билъ прѣсрѣщанъ отъ шайката на Сжръ-Пазаръ и битъ. На три пѣти билъ повалванъ на земята. Може би е щѣлъ да бѣде умъртвенъ, ако по една случайностъ не сж били прѣнесени въ сжщето това врѣме смъртнитѣ останки на синѣтъ на г-на К. Хинкова покрай мѣстото, гдѣто се е извършвалъ побоя. Придружаващи-

